

STOP nasilju v družbi

Ljubljana, 6. marca 2026 - **Dogajanje v naši državi zadnjih mesecev (tragedija v Novem mestu, včerajšnji nesrečni dogodek na Fužinah, obešanje kadavrov na politične oglase, grožnje z nasiljem in celo smrtjo smrtjo politikom, da o fizičnem in digitalnem nasilju med mladimi sploh ne govorimo) nam sporoča, da nam je boj proti nasilju ušel z vajeti. Gre za zlovešča znamenja, da gre slovenska družba po poti amerikanizacije nasilja. Po mnenju Preroda – Stranke Vladimirja Prebiliča je to popolnoma nesprejemljivo in škodljivo za vse. Normalizacije nasilja v naši družbi ne smemo dovoliti.**

Samo javne obsodbe in zgražanje ne bodo dovolj. Storiti moramo bistveno več in predvsem odločneje. Zato pozivamo vse politične stranke k skupni zavezi, da bomo po volitvah skupaj pristopili k vsedržavni pobudi proti nasilju v naši družbi. Gre za zavezo, ki mora presegati dnevno politiko in ideološke meje. Nasilje ogroža vse nas, ne glede na ideološko, politično ali kakršnokoli drugo pripadnost.

Naš svet danes ne samo, da je padel s tečajev, ampak je v resnici padel na glavo - globalno kot tudi lokalno. Skupni imenovalec tega padca, pa sta sprejemljivost nasilja in zlom vseh pravil. Svetu vse bolj vlada brutalna geopolitika moči. Ta svet preoblikuje z uporabo skoraj neomejene moči, s katero ruši civilizacijske pridobitve t. i. povojnega obdobja, ki ga poosebljata Ustanovna listina OZN in Varnostni svet. Vojna V Ukrajini, v Sudanu, genocid v Gazi in regionalna vojna v Iranu, ki v ogenj potiska celotni Bližnji vzhod ter grozi, da se bo prelila na meje Evrope ali celo v ogenj potisnila cel svet, so simptomi te geopolitike, za katero smo bili prepričani, da smo jo pokopali skupaj v pepelu obeh svetovnih vojn.

A nasilje ni težava samo v mednarodnem prostoru. Nasilje postaja vse večja težava naših družb in razvitih držav blagostanja, med katere žal vse bolj sodi tudi Slovenija. Nasilje počasi, a vztrajno pridobiva domovinsko pravico tudi pri nas. Na ulicah smo priča dogodkom, ki smo jih v preteklosti gledali v medijih. Pa naj gre za medvrstniško nasilje v šolah in v digitalnem svetu, družinsko nasilje ali pa za nasilje in kriminal na naših ulicah in v mestih. Tragedija v Novem mestu in tudi nasilje v prestolnici so simptomi resne bolezni, s katero se sooča naša družba. In tu je naša politika povsem odpovedala. Namesto da bi iskala rešitve in poskušala razmere pomiriti v okviru pravne države, se zateka h govorici nasilja in represiji, kot se je to zgodilo v primeru Šutarjevega zakona. Zakon je bil sprejet nepremišljeno in neupoštevanje, kaj prinaša za vse nas. Prav je, da se kazniva dejanja, ki ogrožajo varnost in življenje vseh nas ustrezno kaznujejo. A to mora biti narejeno premišljeno, da bo učinkovito in pravično ter ne bo vodilo v nove krivice. Pa žal ni tako. Zato se zapletamo v začaran krog neučinkovitosti državnih organov in posledično vse manjšega občutka varnosti med državljankami in državljani.

K temu gotovo ni prispevala danes prevladujoča politika konflikta in polarizacije ter razdvajanja, ki jo spremlja vse bolj nasilen jezik politike. To, čemur smo priča v predvolilni kampanji, od neprimernih pozivov in retorike na spletu do obešanja kadavrov na oglase političnih strank, je nesprejemljivo tako kot vse nasilje v naši družbi. Politika je zato prva, ki mora narediti korak nazaj in začeti aktivno prispevati k pomiritvi in zavračanju nasilja v družbi.

V Prerodu smo v naši Programski listini izpostavili nujnost prenove slovenske politične kulture in ukrepe za večjo varnost nas vseh. To je naloga nas vseh, ki smo ali želimo vstopiti v politično areno. Predvsem pa se moramo vsi, ki imamo javno besedo, zavedati, da imajo naše besede posebno težo. Težo, ki bi jo morali uporabiti, da bi se nasilje v naši družbi zmanjšalo in bi izgubilo domovinsko pravico, ki si jo tako vztrajno pridobiva.